

по ржцѣтъ. Друга една трѣбваше да държи въ ржка голѣмо парче запалена праханъ, докато изгори до послѣдня искра. А нѣколкото вѣстника, бѣлѣжи сжщиятъ листъ, които излизать въ Турция, проповѣдватъ единъ фанатизмъ — равенъ съ този на най-дивитѣ маси. Заключениеето отъ тази дѣйствителность е, че безсилието на Портата е флагрантно, управителитѣ сж безсилни да одържатъ мюсюлманскитѣ населенія, когато религиознитѣ страсти ги разбѣсுவатъ. Улемитѣ, мюфтиитѣ и кадиитѣ сж едничкитѣ, които иматъ влияние върху турския народъ. Къмъ тѣхъ трѣбва европейската дипломация да обърне очи“.

„Заключение“ отъ тие несносни мжки, слѣдъ априлското възстание, побърза да даде млада Турция въ съединение съ софтитѣ, а така сжщо и нашиятъ поетъ.

Изплашени отъ собственото си дѣло на разрушение, младотурскитѣ софти смислиха да турятъ въ ходъ едно изпитано сръдство, съ което реакционна Турция си служеше отъ вѣкове — промѣната на една декорация. Абдулъ Азисъ бѣше откаранъ на почивка въ Череганъ прѣзъ ноцѣта 28—30. май (н. с.), и на негово мѣсто качиха поевропейчения дивакъ Мурадъ V. Неговото възкачване върху прѣстола на славнитѣ султани (— любими думи на нашитѣ еволюционисти! —) бѣ и парадно и театрално: то се е извършило като по кинематографическо платно, съ оная живописность на картината, и на фантазията, която четемъ въ „Хиляда и една ноцъ“. „Когато видѣха Мурадъ V. прѣзъ единъ зракъ на майското слънце, плененъ съ животъ и усмихнатъ, поздравлявайки на дѣсно и на лѣво ентусиазмираната тълпа, която се притискаше около неговия пжтъ, една безкрайна въздишка на утѣшение дигаше всички гърди. Всѣки си каза, че ерата на тигранията е минала, че тая на благочестината се отваря. Това бѣше експлозия на универсална радостъ; и на-